Euroopan parlamentti
2024-2029

HYVÄKSYTYT TEKSTIT

P10_TA(2026)0203

Valtion rajat ylittäviin tukahduttamistoimiin vastaaminen – EU:n strategian suunnittelu Euroopan suvereniteetin ja demokraattisten arvojen suojelemiseksi

Euroopan parlamentin päätöslauselma 16. kesäkuuta 2026 valtion rajat ylittäviin tukahduttamistoimiin vastaamisesta – EU:n strategian suunnittelu Euroopan suvereniteetin ja demokraattisten arvojen suojelemiseksi (2025/2179(INI))

Euroopan parlamentti, joka

– ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 2 artiklan, jonka mukaan ihmisarvo, vapaus, demokratia, tasa-arvo, oikeusvaltio ja ihmisoikeuksien kunnioittaminen ovat unionin perustavia arvoja,

– ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 3 ja 21 artiklan,

– ottaa huomioon valtion rajat ylittävien tukahduttamistoimien lisääntymisen ja jäsenvaltioiden velvollisuuden suojella kaikkia alueellaan asuvia henkilöitä,

– ottaa huomioon ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen,

– ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan,

– ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 83 ja 215 artiklan,

– ottaa huomioon vuonna 1998 annetun YK:n julistuksen ihmisoikeuksien puolustajista,

– ottaa huomioon 4. huhtikuuta 2025 annetun YK:n ihmisoikeusneuvoston päätöslauselman ihmisoikeuksien puolustajista ja kehittyvästä teknologiasta sekä ihmisoikeuksien puolustajien, mukaan lukien naispuoliset ihmisoikeuksien puolustajat, suojelemisesta digitaalisella aikakaudella, ”Human rights defenders and new and emerging technologies: protecting human rights defenders, including women human rights defenders, in the digital age”, sekä 1. heinäkuuta 2025 annetun YK:n ihmisoikeusneuvoston

päätöslauselman kansalaisyhteiskunnan toimintamahdollisuuksista ”Civil society space”,

– ottaa huomioon 18. kesäkuuta 2025 julkaistun YK:n ihmisoikeusvaltuutetun toimiston katsauksen valtion rajat ylittävistä tukahduttamistoimista[1],

– ottaa huomioon 13. tammikuuta 2025 annetun YK:n ihmisoikeusvaltuutetun lausunnon ihmisoikeuksien puolustajien suojelun parantamisesta,

– ottaa huomioon YK:n ihmisoikeusvaltuutetun vuosikertomuksen sekä ihmisoikeusvaltuutetun toimiston ja pääsihteerin syyskuussa 2025 antamat kertomukset ”A/HRC/60/62: Cooperation with the United Nations, its representatives and mechanisms in the field of human rights - Report of the Secretary General”,

– ottaa huomioon 16. kesäkuuta 2011 annetussa YK:n ihmisoikeusneuvoston päätöslauselmassa 17/4 vahvistetut yritystoimintaa ja ihmisoikeuksia koskevat YK:n suuntaviivat ”Guiding Principles on Business and Human Rights: Implementing the United Nations ‘Protect, Respect and Remedy’ Framework”,

– ottaa huomioon riippumattomista YK:n ihmisoikeusasiantuntijoista koostuvan ryhmän 22. tammikuuta 2025 julkaiseman lausunnon, jossa ilmaistaan huoli vastaajan poissa ollessa järjestettyjen oikeudenkäyntien määrän kasvusta Valko-Venäjällä,

– ottaa huomioon Kansainvälisen rikostuomioistuimen syyttäjänviraston tekemän alustavan tutkinnan Liettuan tasavallan ja Valko-Venäjän tasavallan tilanteesta (ICC-01/24-1),

– ottaa huomioon kesäkuussa 2004 hyväksytyt ja vuonna 2008 päivitetyt ihmisoikeuksien puolustajia koskevat Euroopan unionin suuntaviivat ja 16. maaliskuuta 2023 antamansa päätöslauselman ihmisoikeuksien puolustajia koskevista EU:n suuntaviivoista[2],

– ottaa huomioon 27. tammikuuta 2025 hyväksytyt neuvoston päätelmät EU:n prioriteeteista YK:n ihmisoikeusfoorumeilla vuonna 2025,

– ottaa huomioon 30. tammikuuta 2026 hyväksytyt neuvoston päätelmät EU:n prioriteeteista YK:n ihmisoikeusfoorumeilla vuonna 2026,

---

1 https://www.ohchr.org/en/documents/tools-and-resources/transnational-repression.

2 EUVL C, C/2023/409, 23.11.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2023/409/oj.

– ottaa huomioon vuosiksi 2020–2024 laaditun ihmisoikeuksia ja demokratiaa koskevan EU:n toimintasuunnitelman, jota on jatkettu vuoteen 2027,

– ottaa huomioon digitaalisten palvelujen sisämarkkinoista ja direktiivin 2000/31/EY muuttamisesta 19. lokakuuta 2022 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2022/2065 (digipalvelusäädös)[3],

– ottaa huomioon yritysten kestävää toimintaa koskevasta huolellisuusvelvoitteesta ja direktiivin (EU) 2019/1937 ja asetuksen (EU) 2023/2859 muuttamisesta 13. kesäkuuta 2024 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2024/1760[4] (yritysvastuudirektiivi),

– ottaa huomioon EU:n vuosien 2024 ja 2025 vuosikertomukset ihmisoikeuksista ja demokratiasta maailmassa,

– ottaa huomioon 12. marraskuuta 2025 annetun komission tiedonannon ”EU:n kansalaisyhteiskuntastrategia” (COM(2025)0790),

– ottaa huomioon 15. kesäkuuta 2023 antamansa suosituksen neuvostolle ja komissiolle epäilyjä unionin oikeuden rikkomisesta ja unionin oikeutta sovellettaessa tapahtuneesta hallinnollisesta epäkohdasta Pegasus-ohjelman ja vastaavien vakoiluohjelmien käytön yhteydessä koskevan tutkinnan johdosta[5],

– ottaa huomioon 12. marraskuuta 2025 annetun komission ja unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan yhteisen tiedonannon ”Eurooppalainen demokratian kilpi: vahvojen ja selviytymiskykyisten demokratioiden voimaannuttaminen” (JOIN(2025)0791),

– ottaa huomioon 5. kesäkuuta 2025 annetun komission ja unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan yhteisen tiedonannon ”Euroopan unionin kansainvälinen digitaalistrategia” (JOIN(2025)0140),

– ottaa huomioon 13. marraskuuta 2025 antamansa päätöslauselman ihmisoikeuksien puolustajiin kohdistettujen valtion rajat ylittävien tukahduttamistoimien torjumisesta[6],

---

3 EUVL L 277, 27.10.2022, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2065/oj.

4 EUVL L, 2024/1760, 5.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1760/oj.

5 EUVL C, C/2024/494, 23.1.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/494/oj.

6 Hyväksytyt tekstit, P10_TA(2025)0258.

– ottaa huomioon 21. tammikuuta 2026 antamansa päätöslauselman rankaisemattomuuden torjumisesta EU:n pakotteilla, mukaan lukien EU:n maailmanlaajuinen ihmisoikeuspakotejärjestelmä (ns. EU:n Magnitski-laki)[7],

– ottaa huomioon 9. maaliskuuta 2022 antamansa päätöslauselman ulkomaisesta sekaantumisesta kaikkiin Euroopan unionin demokraattisiin prosesseihin ja siihen sisältyvästä disinformaatiosta[8],

– ottaa huomioon 1. kesäkuuta 2023 antamansa päätöslauselman ulkomaisesta sekaantumisesta kaikkiin Euroopan unionin demokraattisiin prosesseihin ja siihen sisältyvästä disinformaatiosta[9],

– ottaa huomioon eurooppalaista demokratian kilpeä käsittelevän erityisvaliokunnan työn,

– ottaa huomioon Kansainvälisen rikospoliisijärjestön (ICPO-Interpol) perussäännön ja erityisesti sen 2 artiklan, jossa järjestöä vaaditaan toimimaan ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen hengessä,

– ottaa huomioon 17. kesäkuuta 2025 annetun G7-maiden johtajien julkilausuman valtion rajat ylittävistä tukahduttamistoimista ja helmikuussa 2025 käydyn G7-maiden sidosryhmien välisen vuoropuhelun valtion rajat ylittävistä tukahduttamistoimista,

– ottaa huomioon 19. huhtikuuta 2024 annetun G7-maiden ulkoministerikokouksen tiedonannon maailmanlaajuisiin haasteisiin vastaamisesta ja kumppanuuksien edistämisestä,

– ottaa huomioon Euroopan neuvoston parlamentaarisen yleiskokouksen päätöslauselman 2509 (2023) ja suosituksen 2257 (2023) valtion rajat ylittävistä tukahduttamistoimista oikeusvaltioon ja ihmisoikeuksiin kohdistuvana kasvavana uhkana ”Transnational repression as a growing threat to the rule of law and human rights”,

– ottaa huomioon kesäkuussa 2025 julkaistun parlamentin unionin ulkoasioiden pääosaston tutkimuksen valtion rajat ylittävistä tukahduttamistoimista ”Transnational repression of human rights defenders: The impacts on civic space and the responsibility of host states”[10],

---

7 Hyväksytyt tekstit, P10_TA(2026)0015.
8 EUVL C 347, 9.9.2022, s. 61.
9 EUVL C, C/2023/1226, 21.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2023/1226/oj.
10 Euroopan parlamentti, unionin ulkoasioiden pääosasto, ulkoasioiden analyysi- ja tukiyksikkö, ”Transnational repression of human rights defenders: The impacts on civic space and the responsibility of host states”, elokuu 2025, https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2025/754475/EXPO_STU(2025)754475_EN.pdf.

– ottaa huomioon tammikuussa 2026 julkaistun parlamentin unionin ulkoasioiden pääosaston tutkimuksen valtion rajat ylittäviä tukahduttamistoimia harjoittavista tahoista ja käytetyistä menetelmistä sekä mahdollisista vastastrategioista ”Perpetrators and methods of transnational repression and possible counter strategies”[11],

– ottaa huomioon Yhdistyneen kuningaskunnan parlamentin ihmisoikeusasioita käsittelevän sekakomitean istuntokauden 2024–2025 seitsemännen kertomuksen ”Transnational repression in the UK”,

– ottaa huomioon kesäkuussa 2025 julkaistun Saksan liittovaltion sisäministeriön vuosikertomuksen ”Verfassungsschutzbericht 2024”,

– ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan,

– ottaa huomioon ulkoasiainvaliokunnan mietinnön (A10-0142/2026),

A. ottaa huomioon, että valtion rajat ylittävät tukahduttamistoimet ovat tahallinen, järjestelmällinen, kohdennettu ja tukahduttava käytäntö, jossa valtionhallinnot tai niiden sijaistoimijat toimivat yli rajojen ja toteuttavat toimia lainkäyttöalueensa ulkopuolella ja pyrkivät siten pelottelemaan, uhkailemaan, vaientamaan, painostamaan, valvomaan tai muulla tavoin vahingoittamaan ulkomailla asuvia henkilöitä tai ulkomaille sijoittautuneita ryhmiä tai näiden perheenjäseniä tai tukiverkostoja käyttäen monenlaisia fyysisiä, psykologisia, digitaalisia, oikeudellisia, hallinnollisia ja muita keinoja perusoikeuksien vastaisesti; toteaa, että valtion rajat ylittävien tukahduttamistoimien kohteina on tuhansia demokratiaa kannattavia henkilöitä, jotka on pakotettu pakenemaan lähtömaistaan kyseisten maiden harjoittamien tukahduttamistoimien vuoksi;

B. ottaa huomioon, että EU:n perustana olevat arvot ovat ihmisarvon kunnioittaminen, vapaus, demokratia, tasa-arvo, oikeusvaltio ja ihmisoikeuksien kunnioittaminen;

C. ottaa huomioon, että valtion rajat ylittävät tukahduttamistoimet horjuttavat näitä perusarvoja, edistävät julkisen keskustelun manipulointia ja loukkaavat perusoikeuksia ja kansainvälistä oikeutta sekä EU:n ja jäsenvaltioiden suvereniteettia ja turvallisuutta; katsoo, että ihmisoikeusrikkomusten määrän kasvaessa lähtömaissa valtion rajat ylittävät tukahduttamistoimet lähtevät usein kasvuun ulkomailla;

---

11 Euroopan parlamentti, unionin ulkoasioiden pääosasto, ulkoasioiden analyysi- ja tukiyksikkö, ”Perpetrators and methods of transnational repression and possible counter strategies”, tammikuu 2026, https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2026/775286/EXAS_STU(2026)775286_EN.pdf.

D. ottaa huomioon, että EU:n jäsenvaltioiden alueilla toteutettavat valtion rajat ylittävät tukahduttamistoimet ovat osa laajempaa, ulkomaista sekaantumista koskevaa strategiaa, jonka tavoitteena on heikentää demokraattisia instituutioita ja yhteiskuntia, ja että niillä puututaan suoraan unionin sisäiseen demokraattiseen toimintaympäristöön vaientamalla ääniä, pirstomalla yhteisöjä ja luomalla pelkoa ja itsesensuuria ja samalla heikennetään unionin ulkoista toimintaa rajoittamalla EU:ssa asuvien henkilöiden kykyä puolustaa demokratiaa, ihmisoikeuksia ja vastuuvelvollisuutta EU:n ulkopuolisissa maissa;

E. toteaa, että valtion rajat ylittävät tukahduttamistoimet voivat olla kansainvälisen rikostuomioistuimen Rooman perussäännön[12] 7 artiklan h kohdassa tarkoitettu rikos ihmisyyttä vastaan, kun otetaan huomioon tällaisten tekojen järjestelmällisyys ja laaja-alaisuus;

F. ottaa huomioon, että kaikilla unionissa asuvilla henkilöillä on EU:n oikeuden mukaan etnisestä tai kansallisesta alkuperästään riippumatta yhtäläiset oikeudet ja yhtäläinen suojelu, joihin kuuluvat myös Euroopan unionin perusoikeuskirjassa vahvistetut oikeudet ja suojelu; katsoo, että toimivaltaisten kansallisten ja EU:n viranomaisten on turvattava kaikkien EU:ssa asuvien henkilöiden yksilölliset oikeudet ja ylläpidettävä niitä; toteaa, että valtion rajat ylittävät tukahduttamistoimet edellyttävät erityisiä uhrikeskeisiä toimia suojelun nykyisten puutteiden korjaamiseksi; toteaa, että valtion rajat ylittävien tukahduttamistoimien käsitteleminen ensisijaisesti turvallisuusongelmana tai ulkomaista sekaantumista koskevana ongelmana saattaa hämärtää sen muita ulottuvuuksia ja siten rajoittaa tehokkaita toimia siihen puuttumiseksi ja jättää valtion rajat ylittävien tukahduttamistoimien kohteena olevat henkilöt ja yhteisöt ilman riittävää suojelua;

G. ottaa huomioon, että ulkomaiset toimijat ovat toteuttaneet valtion rajat ylittäviä tukahduttamistoimia EU:n jäsenvaltioissa asuvia henkilöitä ja ryhmiä vastaan; ottaa huomioon, että valtion rajat ylittävät tukahduttamistoimet vaikuttavat jäsenvaltioihin eriasteisesti ja että tietoisuuden, institutionaalisten valmiuksien ja suojelumekanismien saatavuuden tasot vaihtelevat jäsenvaltiosta toiseen; toteaa, että toimia harjoittavat tahot toimivat yli rajojen ja hyödyntävät tällaisia valtioiden oikeudellisten ja institutionaalisten kehysten välisiä eroja, mikä heikentää yksittäisten kansallisten toimien tehokkuutta;

H. ottaa huomioon, että valtion rajat ylittävät tukahduttamistoimet liittyvät useisiin politiikanaloihin ja edellyttävät siksi lisäkoordinointia; ottaa huomioon, että valtion rajat ylittävien

---

12 https://www.icc-cpi.int/sites/default/files/2024-05/Rome-Statute-eng.pdf.

tukahduttamistoimien keinovalikoimassa hyödynnetään usein virastojen ja osastojen välisiä harmaita alueita;

I. ottaa huomioon, että jäsenvaltioilla on keskeinen rooli valtion rajat ylittävien tukahduttamistoimien ehkäisemisessä ja tutkimisessa ja niihin vastaamisessa; toteaa, että hajanaiset kansalliset toimintamallit ja jäsenvaltioiden välisen koordinoinnin puute heikentävät EU:n kykyä tunnistaa, ehkäistä ja torjua valtion rajat ylittäviä tukahduttamistoimia tehokkaasti ja johdonmukaisesti ja että tällaiset toimintamallit eivät riitä puuttumaan näiden toimien rajat ylittävään luonteeseen; katsoo, että tällainen hajanaisuus voi käytännössä pahentaa asianomaisten henkilöiden ja yhteisöjen turvattomuutta muun muassa lisäämällä altistumista, näkyvyyttä tai alttiutta lähtövaltioiden painostukselle; katsoo, että jäsenvaltioiden toimivaltaa kansallisen turvallisuuden alalla olisi tuettava ja täydennettävä vahvemmalla EU:n tason koordinoinnilla;

J. ottaa huomioon, että viime vuosikymmenen aikana kerätyistä tiedoista käy ilmi, että valtion rajat ylittävien tukahduttamistoimien laajuus, maantieteellinen kattavuus ja kehittyneisyys ovat kasvaneet tasaisesti; ottaa huomioon, että valtion rajat ylittäviin tukahduttamistoimiin osallistuvien toimijoiden lukumäärä ja eri tyypit ovat myös lisääntyneet, koska tukahduttamistoimia on ulkoistettu sijaistoimijoille, kuten järjestäytyneen rikollisuuden verkostoille, entisille tiedusteluvirkailijoille ja kybertoimijoille, myös EU:n jäsenvaltioissa, jolloin toimet on helpompi kiistää, niiden tekijää on vaikeampi määrittää ja vastuuvelvollisuus heikentyy;

K. ottaa huomioon, että valtion rajat ylittävissä tukahduttamistoimissa hyödynnetään usein vastaanottavan valtion hallinto-, rahoitus- ja muuttoliikejärjestelmien tavanomaista toimintaa, mukaan lukien vaatimusten noudattamiseen perustuvaa rahoitusvalvontaa, kankeita dokumentointivaatimuksia ja hajanaisia tietojenkäsittelykäytäntöjä; katsoo, että näin ollen tällaisia toimia harjoittavat tahot saattavat käyttää väärin EU:n toimielinten ja jäsenvaltioiden rakenteita, vaikka toimia harjoittavien valtioiden kanssa ei olisi aikomusta tehdä yhteistyötä tai ei suoraan tehtäisi yhteistyötä; katsoo, että valtion rajat ylittävien tukahduttamistoimien käsitteleminen edellyttää siksi sisäisten EU:n ja kansallisten menettelyjen valvontaa, jotta estetään menettelyjen hyväksikäyttö tukahduttamistarkoituksissa;

L. katsoo, että valtion rajat ylittävien tukahduttamistoimien kohteina olevat henkilöt ja yhteisöt ovat myös tärkeitä torjuntatoimiin ensimmäisenä osallistuvia toimijoita, joilla on ainutlaatuista tietoa tukahduttamistoimien taktiikasta, sijaistoimijoiden verkostoista ja muuttuvista riskimalleista; katsoo näin ollen, että merkityksellinen yhteistyö asianomaisten yhteisöjen kanssa on olennaisen tärkeää tehokkaan ennaltaehkäisyn, varhaisvaroituksen ja kestävien vastastrategioiden kehittämisen kannalta;

M. ottaa huomioon, että valtion rajat ylittävillä tukahduttamistoimilla on vakavia ja pysyviä vaikutuksia ihmisoikeuksien puolustajiin, toimittajiin, asianajajiin ja poliittisiin aktivisteihin sekä heidän perheenjäseniinsä;

N. katsoo, että valtion rajat ylittäviä tukahduttamistoimia kuvataan usein virheellisesti joukoksi irrallisia tapauksia, vaikka kyse on pysyvästä strategiasta, joka kohdistuu kokonaisiin yhteisöihin; toteaa, että fyysisen väkivallan tai avoimen häirinnän puuttumista ei pitäisi rinnastaa turvallisuuteen tai vapauteen, koska vaientaminen, pelko, trauma ja yhteisön hajoaminen ovat usein valtion rajat ylittävien tukahduttamistoimien tavoiteltu tulos; katsoo, että nämä valtion rajat ylittävien tukahduttamistoimien kumulatiiviset vaikutukset edellyttävät välittömän suojelun lisäksi tehokkaita oikeussuojakeinoja ja korvauksia; toteaa, että jopa uhrien voittaessa menettelyissä korvaukset ovat usein symbolisia, ne maksetaan myöhässä tai niitä ei panna täytäntöön;

O. toteaa, että valtion rajat ylittävät tukahduttamistoimet vaikuttavat ihmisiin eri tavoin sukupuolen, seksuaalisen suuntautumisen, rodun, etnisen tai uskonnollisen taustan ja sosioekonomisen aseman mukaan; ottaa huomioon, että risteävät syrjinnän muodot ja rakenteellinen eriarvoisuus sekä lähtömaissa että vastaanottavissa maissa saattavat lisätä valtion rajat ylittävien tukahduttamistoimien kielteisiä vaikutuksia; ottaa huomioon, että naisiin kohdistuu erityisiä valtion rajat ylittävien tukahduttamistoimien muotoja, jotka voivat ilmetä heidän identiteettiinsä kohdistuvina seksualisoituina ja seksistisinä digitaalisina hyökkäyksinä, joilla pyritään pelottelemaan heitä, saattamaan heidät huonoon valoon ja estämään heitä harjoittamasta aktivismia, mikä kuvastaa sukupuolistuneen verkkokiusaamisen ja -häirinnän laajempaa mallia; ottaa huomioon, että myös hlbtiq+-henkilöihin kohdistuu suhteettoman paljon toimia;

Valtion rajat ylittävien tukahduttamistoimien suuntaukset, muodot ja menetelmät

P. ottaa huomioon, että valtion rajat ylittävät tukahduttamistoimet eivät ole itsessään uusia mutta kyseessä on kehittyvä ilmiö, joka esiintyy haastavassa tilanteessa, jota leimaavat ihmisoikeuksien heikkeneminen, perusvapauksien ja kansalaistoimintaympäristön rajoittaminen sekä tiettyjen autoritaaristen hallintojen yhä määrätietoisempi toiminta;

Q. ottaa huomioon, että valtion rajat ylittävien tukahduttamistoimien fyysisiä muotoja ovat muun muassa kohdennetut tapot, sieppaukset, väkivalta, maasta poistaminen pakkokeinoin, tahdonvastaiset katoamiset, karkotukset ja omaisuuteen kohdistuvat hyökkäykset; ottaa huomioon, että vuosina 2014–2025 Freedom House -järjestö on kirjannut 1 375 suoraa fyysistä tapausta 107 kohdemaassa;

R. ottaa huomioon, että tiettyjen hallintojen tiedetään käyttävän uhkailua tai maksavan yhteistyökumppaneilleen julkisiin mielenosoituksiin osallistuvien henkilöiden merkitsemisestä tai toisinajattelijoiden vakoilusta EU:ssa, mikä vaikuttaa suoraan perusoikeuksien käyttämiseen;

S. ottaa huomioon, että digiaikana autoritaariset hallinnot kehittävät yhä pidemmälle vietyjä valmiuksia harjoittaa valtion rajat ylittäviä tukahduttamistoimia; ottaa huomioon, että valtion rajat ylittäviin digitaalisiin tukahduttamistoimiin kuuluvat verkkohäirintä, suorat uhkaukset, doksaus, hakkerointi, kyberhyökkäykset, disinformaatiokampanjat, mustamaalausoperaatiot ja yllyttäminen vihaan toisinajattelijoita vastaan näiden asuinmaissa, myös tekoälyn avulla, sekä vakoiluohjelmien ja muiden valvontateknologioiden käyttö, jotta henkilöitä voidaan seurata, profiloida, pelotella tai vaientaa ulkomailla; ottaa huomioon, että nämä kietoutuvat yhteen valtion rajat ylittävien tukahduttamistoimien perinteisten muotojen kanssa; toteaa, että tällaisten käytäntöjen yhteydessä on usein vaikea määrittää tekijää eivätkä ne useinkaan ylitä perinteisten rikosten kynnystä; ottaa huomioon, että nämä käytännöt ovat erityisen haitallisia, sillä internetalustat ja digitaalinen media ovat sekä henkilökohtaisesti että ammatillisesti ratkaisevan tärkeitä henkilöille, jotka ovat joutuneet lähtemään maastaan poliittisen vainon vuoksi; ottaa huomioon, että tekoälyn kehittyminen on lisännyt eksponentiaalisesti valtion rajat ylittävien tukahduttamistoimien kattavuutta ja vaikutusta, sillä tekoäly on muun muassa antanut viranomaisille mahdollisuuden kasvojentunnistukseen, käyttäytymisanalyysiin ja reaaliaikaiseen tietojenkäsittelyyn; ottaa huomioon, että kansalaisyhteiskuntaan kohdistuvia digitaalisia uhkia pidetään ihmisoikeusloukkauksina; katsoo, että sosiaalisen median yrityksillä ja verkkoalustoilla on merkittävä rooli ihmisoikeuksien puolustajien ja aktivistien verkkoympäristön muovaamisessa; ottaa huomioon, että tehokkaiden ja nopeasti reagoivien mekanismien puuttuminen doksauksen ja kohdennetun verkkohäirinnän torjumiseksi kasvattaa puolustajien riskiä joutua pelottelun, valvonnan ja muiden valtion rajat ylittävien tukahduttamistoimien kohteeksi; ottaa huomioon, että digipalvelusäädöksessä säädetään välineistä, joilla voidaan puuttua valtion rajat ylittävien tukahduttamistoimien näkökohtiin, erityisesti koordinoituun häirintään ja disinformaatioon;

T. ottaa huomioon, että digitaalisten palvelujen tarjoajista, sosiaalisesta mediasta ja muista verkkoalustoista, yksityisistä vakoiluohjelmayrityksistä ja muista teknologiayrityksistä on toisinaan tullut valtion rajat ylittävien tukahduttamistoimien mahdollistajia; toteaa, että yleisiä alustoja, kuten WeChat, Telegram, Facebook ja X, käytetään mielenosoituksiin osallistuvien tai mielipiteitään muulla tavoin ilmaisevien toisinajattelijoiden jäljittämiseen; ottaa huomioon, että valvontateknologioita markkinoille saattavilla yrityksillä on velvollisuus estää teknologioiden laiton käyttö poliittisiin tarkoituksiin;

U. ottaa huomioon, että vihamieliset ulkomaiset toimijat käyttävät hyväkseen laitteiden avoimia haavoittuvuuksia tunkeutuakseen henkilökohtaiseen tai ammatilliseen viestintään; ottaa huomioon, että viime vuosina useat tapaukset ovat osoittaneet, että EU:lla ei ole valmiuksia torjua vakoiluohjelmien soluttautumista laitteisiin; ottaa huomioon, että ulkomaiset toimijat ovat käyttäneet vakoiluohjelmia sekä toisinajattelijoiden että virkamiesten seurantaan; katsoo, että ihmisoikeuksien puolustajien lisääntyvää valvontaa olisi pidettävä valtion rajat ylittävien tukahduttamistoimien tai valvonnan mahdollistamana painostuksen muotona; ottaa huomioon, että vakoiluohjelmien käyttö valtion rajat ylittäviin tukahduttamistoimiin on vakava uhka perusoikeuksille, demokraattisille prosesseille ja vaalien rehellisyydelle;

V. ottaa huomioon, että epäsuora painostaminen on laajalle levinnyt ja erityisen haitallinen valtion rajat ylittävien tukahduttamistoimien muoto, johon liittyy lähtömaahan jääneiden perheenjäsenten tai kumppanien uhkailua, häirintää, säilöönottoa tai rankaisemista sekä maastamuuttajatapahtumien tai -järjestöjen käyttöä yhteisön jäsenten valvonnan ja pelottelun mahdollistamiseksi, mikä aiheuttaa vakavia psykologisia haittoja ja kannustaa itsesensuuriin; ottaa huomioon, että epäsuoraan painostamiseen saattaa osallistua myös maastamuuttajayhteisöjen jäseniä, joita pakotetaan toteuttamaan tukahduttamistoimia valtion puolesta, mikä tekee heistä samanaikaisesti sekä valtion rajat ylittävien tukahduttamistoimien uhreja että välineitä; ottaa huomioon, että joitakin maastamuuttajayhteisöjen jäseniä voidaan myös käyttää valtion rajat ylittävien tukahduttamistoimien toteuttamiseen ilman pakkoa; pitää tärkeänä vahvistaa sellaisten henkilöiden tunnistamista maastamuuttajayhteisöissä, jotka saattavat olla osallisina valtion rajat ylittävissä tukahduttamistoimissa;

W. ottaa huomioon, että usein valtion rajat ylittävistä tukahduttamistoimista vastaavat valtion yksiköt väärentävät väitteitä ja esittävät valtion rajat ylittävien tukahduttamistoimien uhrit rikoksentekijöinä, jotta niiden pyynnöt vaikuttaisivat uskottavammilta; ottaa huomioon, että valtion rajat ylittävistä tukahduttamistoimista vastuussa olevat tahot käyttävät yhä useammin vastaajan poissa ollessa järjestettäviä oikeudenkäyntejä, rikosoikeudellisia joukkokanteita, omaisuuden menetetyksi tuomitsemista ja sukulaisten pelottelua ulkomailla asuvien toisinajattelijoiden tukahduttamisen keinoina ja että tämä estää kansainvälisen matkustamisen ja turvallisen paluun, rajoittaa omistusoikeuksia ja aiheuttaa epäsuoraa painostusta maahan jäävien perheenjäsenten välityksellä; ottaa huomioon, että lainkäyttövallan rajoitukset ja tällaisten käytäntöjen ekstraterritoriaalinen luonne tekevät epäsuoran painostamisen ehkäisemisestä ja dokumentoinnista ja sitä koskevien syytteiden nostamisesta erityisen vaikeaa vastaanottaville maille, mikä lisää merkittävästi uhrien haluttomuutta ilmoittaa tapauksista;

X. ottaa huomioon, että valtion rajat ylittäviä tukahduttamistoimia harjoittavat valtiot käyttävät usein väärin kansainvälisiä ja oikeudellisia yhteistyömekanismeja, kuten luovutus- ja tietopyyntöjä, tietojen yhteiskäyttömekanismeja, keskinäistä oikeusapua, rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen vastaisen toimintaryhmän rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa ja kyberturvallisuutta koskevia puitteita sekä niiden täytäntöönpanoon liittyviä Interpolin etsintäkuulutuksia tai tiedotteita voidakseen paikallistaa, pidättää tai palauttaa pakkokeinoin henkilöitä poliittisista syistä, mikä antaa sortohallinnoille legitiimiyden, vaikka kansainvälisen oikeuden mukaan poliittinen väärinkäyttö on nimenomaisesti kiellettyä; toteaa, että erityisesti Interpolin Purple Notice- ja Silver Notice -kuulutuksia pidetään toimintavälineinä, joihin ei liity yksilöllisiä oikeussuoja- tai uudelleentarkastelukeinoja asianosaisille, mikä helpottaa niiden väärinkäyttöä valtion rajat ylittävien tukahduttamistoimien yhteydessä; katsoo, että Interpolin tietojen, myös kansainvälisten etsintäkuulutusten ja tiedotteiden, jakaminen voi asettaa itsevaltaisten toimijoiden kohteena olevat henkilöt alttiiksi vaaralle; ottaa huomioon, että Interpolin kansainvälisten etsintäkuulutusten ja tiedotteiden määrä on kasvanut dramaattisesti viime vuosikymmenen aikana ja että ne ovat keskeinen valtion rajat ylittäviä tukahduttamistoimia harjoittavien tahojen käyttämä väline;

Y. ottaa huomioon, että toimia harjoittavat valtiot käyttävät valtion rajat ylittävien tukahduttamistoimien hallinnollisia ja liikkumiseen perustuvia muotoja diplomaatti- tai konsuliedustustojen suorittaman valvonnan ja painostamisen kautta muun muassa peruuttamalla passeja tai kieltäytymällä uusimasta niitä, kieltämällä konsulipalvelut, kumoamalla kansalaisuuden ja pakottamalla näin ihmiset olemaan yhteydessä konsuliviranomaisiin tai estämällä matkustamisen; ottaa huomioon, että konsulipalvelujen epääminen vaikuttaa ihmisoikeuksien puolustajien ja poliittisten aktivistien lisäksi myös heidän perheisiinsä;

Z. ottaa huomioon, että valtion rajat ylittäviin taloudellisiin tukahduttamistoimiin kuuluu rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen vastaisen toimintaryhmän rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevien standardien väärinkäyttö virheellisten väitteiden levittämiseen sekä tilien jäädyttämiseen ja pankkipalvelujen saatavuuden rajoittamiseen sääntöjen noudattamista koskevien syiden perusteella; toteaa, että nämä käytännöt vievät asianomaisilta henkilöiltä ja organisaatioilta mahdollisuuden rahoitukseen ja rahoituspalveluihin ja vaarantavat toimeentulon sekä kansalaistoiminnan ja poliittisen toiminnan; toteaa, että rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaviranomainen (AMLA) on keskeinen EU:n suojarakenne, jonka on kehitettävä nopean toiminnan mekanismeja perusteettomia jäädyttämisiä ja sulkemisia vastaan ja asetettava tiukat rajat tietojen yhteiskäytölle toimia harjoittavien valtioiden kanssa;

AA. ottaa huomioon, että toimia harjoittavat valtiot ja niille edellytyksiä luovat tahot voivat hyödyntää hallinnollisia menettelyjä erityisesti silloin, kun vaaditaan pääsyä lähtömaan myöntämiin asiakirjoihin tai kun tulkkeja käytetään sijaistoimijoina uhrien pelottelemiseksi tai painostamiseksi;

Toimia harjoittavat tahot, yhteistyö ja sijaistoimijoiden rakenteet

AB. toteaa, että parlamentin teettämän tutkimuksen ja riippumattomien tietoaineistojen mukaan valtion rajat ylittävät tukahduttamistoimet ovat maailmanlaajuinen ilmiö, jota harjoittaa maailmalla yli 25 prosenttia hallituksista ja jonka vaarassa on arviolta 3,5 miljoonaa ihmistä, ja että Freedom House -järjestön tutkimuksen mukaan tapauksia on dokumentoitu yli sadassa maassa; toteaa, että valtion rajat ylittäviin tukahduttamistoimiin syyllistyvät pääasiassa autoritaariset hallinnot; ottaa huomioon, että Euroopassa ja maailmanlaajuisesti valtion rajat ylittävien tukahduttamistoimien merkittäviä harjoittajia ovat muun muassa Venäjä, Kiina, Iran ja Valko-Venäjä;

AC. toteaa, että parlamentin teettämän tutkimuksen mukaan suurimpaan osaan dokumentoiduista valtion rajat ylittävien tukahduttamistoimien tapauksista liittyy lähtövaltion ja vastaanottavan valtion välistä yhteistyötä tai heikkojen oikeusvaltioympäristöjen hyödyntämistä muun muassa käyttämällä väärin luovutuksiin liittyviä kehyksiä, lainvalvontayhteistyötä ja kansainvälisiä järjestöjä;

AD. ottaa huomioon, että valtion rajat ylittävät tukahduttamistoimet ovat usein alueellisesti keskittyneitä, mikä viittaa epävirallisiin tai virallisiin yhteistyökehyksiin ja yhteisiin käytäntöihin toimia harjoittavien valtioiden ja niiden mahdollistajien välillä, mukaan lukien maanpaossa elävien yhteisöihin, unionin kansalaisiin ja yhteisöihin kohdistuvat vastavuoroiset tukahduttamistoimet;

AE. ottaa huomioon, että Venäjä on maailmanlaajuisesti yksi aggressiivisimpia valtion rajat ylittävien tukahduttamistoimien harjoittajia ja vastuussa suurimmasta määrästä dokumentoituja tapauksia EU:ssa lähtömaasta riippumatta, että se käsittelee poliittista maastamuuttoa strategisena uhkana ja käyttää tässä erilaisia käytäntöjä, kuten murhia, murhayrityksiä, digitaalista valvontaa, häirintää, sieppauksiin tähtääviä juonia, kyberhyökkäyksiä, vihamielisiä tiedusteluoperaatioita, kiristystä, mustamaalauskampanjoita, maastamuuttajayhteisöjen pelottelua, leimaamista, vastaajan poissa ollessa käytäviä oikeudenkäyntejä, epäsuoraa painostamista ja perheenjäsenten uhkailua sekä kansainvälisten oikeudellisten, taloudellisten, kyberturvallisuus- ja lainvalvontayhteistyömekanismien järjestelmällistä käyttöä aseena ja EU:n lainsäätäjien uhkailua; ottaa huomioon, että maailmanlaajuisesti Venäjän osuus Interpolin julkisista kansainvälisistä etsintäkuulutuksista on suhteettoman suuri ja että se käyttää niitä huomattavasti enemmän kuin muut valtiot; ottaa

huomioon, että Venäjä tukeutuu yhä enemmän kolmansien maiden kanssa tehtyihin kahdenvälisiin syyttäjäyhteistyötä koskeviin sopimuksiin helpottaakseen luovutuspyyntöjä, jotka kohdistuvat Venäjän kansalaisiin ulkomailla; ottaa huomioon, että Venäjän tiedustelupalvelut ovat toteuttaneet rekrytointikampanjoita verkossa, usein Telegramin kautta, löytääkseen tekijöitä palkkamurhiin ja terroristisiin toimiin, jotka kohdistuvat usein ulkomaille muuttaneisiin venäläisiin ja poliittisiin vastustajiin; ottaa huomioon, että Venäjä käyttää valtion rajat ylittävien tukahduttamistoimien toteuttamiseen sijaistoimijoita, joihin kuuluu muun muassa Wagner-ryhmä, Tšetšenian kuolemanpartiot, kulttuurilaitoksia ja joissakin tapauksissa Venäjän ortodoksiseen kirkkoon yhteydessä olevia rakenteita;

AF. ottaa huomioon, että Valko-Venäjä toteuttaa valtion rajat ylittäviä tukahduttamistoimia hälyttävän laajasti myös EU:n alueella, erityisesti käyttämällä fyysistä väkivaltaa, käyttämällä väärin Interpolin mekanismeja, kieltämällä matkustusasiakirjojen saannin sekä käyttämällä vakoiluohjelmia, pakottavia konsulikäytäntöjä, maasta poistamista pakkokeinoin, omaisuuden takavarikointia ja pelottelua; ottaa huomioon, että Valko-Venäjä käyttää Interpolin kansainvälisten etsintäkuulutusten järjestelmää maanpaossa olevien poliittisten vastustajien maalittamiseen ja kohdistaa toimia maastamuuttajayhteisöön ja toisinajattelijoihin, myös EU:ssa, rikosasioiden, erityisten vastaajan poissa ollessa järjestettävien oikeudenkäyntien ja epäsuoran pakottamisen avulla;

AG. ottaa huomioon, että Kiina käyttää maailman kattavinta ja järjestelmällisintä valtion rajat ylittävien tukahduttamistoimien järjestelmää ja että sen tukena on laaja ekstraterritoriaalinen infrastruktuuri, johon kuuluu valtion kanssa yhteistyötä tekeviä laitoksia, ulkomailla toimivia poliisiasemia, maastamuuttajayhteisöjä, tiede- ja opiskelijajärjestöjä, tiedotusvälineitä ja digitaalisia verkostoja ja sen avulla pyritään tunnistamaan, seuraamaan, pelottelemaan ja painostamaan henkilöitä maastamuuttajayhteisöissä ja heidän kumppaneitaan valvonnan, häirinnän, oikeudellisen ja taloudellisen painostamisen, Interpolin mekanismien väärinkäytön, pakkotoimin tapahtuvien maasta poistamisten ja perheiden pelottelun avulla; ottaa huomioon, että Kiina käyttää pakkokeinoja eurooppalaisia yksityishenkilöitä ja yhteisöjä vastaan; ottaa huomioon, että ihmisoikeuksien puolustajien raporttien mukaan Kiinalla on peiteltyjä poliisiasemia ja sijaistoimijoita Euroopan maaperällä ilman oikeusperustaa, mikä mahdollistaa valvonnan ja pakkotoimin tapahtuvat palautukset muun muassa sukulaisiin kohdistuvien uhkausten ja joissakin tapauksissa sieppausten avulla; ottaa huomioon, että Kiinan viranomaiset painostavat tutkijoita lopettamaan tutkimuksen, jos sitä pidetään arkaluontoisena ja se koskee esimerkiksi toimitusketjuja ja pakkotyökäytäntöjä tai Tiibetiä ja Taiwania, ja että ne kohdistavat toimia taiteilijoihin pyrkimällä peruuttamaan Taiwaniin liittyviä tapahtumia; ottaa huomioon, että Kiina on johtava valvontajärjestelmien, vakoiluohjelmien ja

datavetoisten poliisitoiminnan välineiden viejä ja että muut autoritaariset hallinnot käyttävät näitä voidakseen seurata ja pelotella omia ulkomailla asuvia maastamuuttajayhteisöjään; ottaa huomioon, että Hongkongin vuoden 2020 kansallisessa turvallisuuslaissa ja vuoden 2024 kansallisen turvallisuuden takaamista koskevassa asetuksessa vahvistetaan ekstraterritoriaalinen lainkäyttövalta ja että niitä on käytetty valtion rajat ylittävien tukahduttamistoimien toteuttamiseen, myös kohdistamalla eurooppalaisiin poliitikkoihin uhkauksia syytteiden nostamisesta ja luovuttamisesta sekä antamalla pidätysmääräyksiä ja lupaamalla palkkioita EU:ssa asuvista aktivisteista ja tutkijoista; ottaa huomioon, että EU:n luovutusjärjestelyt Kiinan ja Hongkongin kanssa antavat aihetta vakavaan huoleen;

AH. ottaa huomioon, että Iran on jo pitkään jahdannut vastustajina pidettyjä henkilöitä ulkomailla ja toteuttanut EU:ssa valtion rajat ylittäviä tukahduttamistoimia ja kohdistanut niissä valtion viranomaisten korkeimpiin tasoihin operaatioita, joita ovat panneet täytäntöön tiedusteluministeriö ja islamilainen vallankumouskaarti, myös sen Quds-joukot, käyttäen keinoina muun muassa murhia, kaappauksia, tahdonvastaisia katoamisia, uskottavaa väkivallan uhkaa, valtion rajat ylittäviä digitaalisia tukahduttamistoimia ja sortotoimien ulkoistamista järjestäytyneille rikollisryhmille ja muille sijaistoimijoille, ja toteaa, että tähän kuuluvat muun muassa toimittajien ja toisinajattelijoiden pelottelu, kybervalvonta, Iranissa asuvien sukulaisten painostaminen sekä dokumentoidut opposition edustajiin Euroopan maaperällä kohdistuvat salamurha- ja sieppaushankkeet; katsoo näiden toimien uhkaavan yleistä turvallisuutta ja loukkaavan perusoikeuksia;

AI. ottaa huomioon, että EU:n maailmanlaajuinen ihmisoikeuspakotejärjestelmä (ns. EU:n Magnitski-laki) on tärkeä väline, jolla toimet voidaan kohdistaa maailmanlaajuisesti vakavista ihmisoikeusrikkomuksista ja -loukkauksista vastuussa oleviin henkilöihin ja yhteisöihin, myös niihin, jotka osallistuvat valtion rajat ylittäviin tukahduttamistoimiin; toteaa, että järjestelmän tehokas ja johdonmukainen käyttö voi lisätä pelotetta ja vastuuvelvollisuutta sekä perusoikeuksien suojelua;

AJ. ottaa huomioon, että EU:lla ei ole tällä hetkellä valtion rajat ylittävien tukahduttamistoimien torjunnalle yhteistä määritelmää, kattavia tiedonkeruumekanismeja eikä koordinoitua, kaikki EU:n toimielimet kattavaa toimintamallia; ottaa huomioon, ettei niitä ole myöskään EU:n ulkopuolella, mikä aiheuttaa haasteita ennaltaehkäisylle, tunnistamiselle ja tehokkaille poliittisille vastatoimille;

AK. ottaa huomioon, että monet valtion rajat ylittävien tukahduttamistoimien muodot näkyvät vain harvoin virallisissa tilastoissa, koska niille on ominaista pysyä piilossa; ottaa huomioon, että valtion rajat ylittävistä tukahduttamistoimista ilmoitetaan

selvästi liian vähän myös EU:ssa, koska niiden kohteena olevat ihmiset pelkäävät usein perheenjäseniin kohdistuvia kostotoimia tai eivät luota viranomaisiin, koska heillä on aiempaa kokemusta autoritaarisista yhteyksistä; ottaa huomioon, että muita ilmoittamisen esteitä ovat muun muassa lainvalvonta- ja hallintoviranomaisten tietojen ja koulutuksen puute, saavutettavissa olevien ja traumatietoisten ilmoitusmekanismien puuttuminen, kielimuurit sekä jatkuvasta pelottelusta, valvonnasta ja häirinnästä aiheutuva kumulatiivinen psykologinen rasite; ottaa huomioon, että monet valtion rajat ylittävien tukahduttamistoimien uhrit eivät myöskään ilmoita väärinkäytöksistä paikallisen lainvalvonnan tehottomuuden takia tai siksi, että he pelkäävät sen pahentavan tilannetta; toteaa, että tämä rakenteellinen aliraportointi johtaa valtion rajat ylittävien tukahduttamistoimien kohteena olevien uhrien ja yhteisöjen pysyvästi puutteelliseen suojeluun, heikentää näyttöön perustuvaa päätöksentekoa ja vastuuvelvollisuutta ja edistää näin osaltaan valtion rajat ylittävien tukahduttamistoimien jatkuvaa käyttöä toimia harjoittavissa valtioissa, joilla on vain vähäinen paljastumisriski tai seuraamusten riski;

AL. ottaa huomioon, että monet vastaanottavat valtiot EU:ssa eivät puutu valtion rajat ylittäviin tukahduttamistoimiin eivätkä havaitse niitä, sillä ne jäävät rikosoikeudellisen kynnyksen alapuolelle;

AM. ottaa huomioon, että eurooppalaista demokratian kilpeä koskevassa nykyisessä ehdotuksessa ei mainita valtion rajat ylittäviä tukahduttamistoimia;

Valtion rajat ylittävistä tukahduttamistoimia koskevan EU:n yhteisen näkemyksen vahvistaminen

1. katsoo, että valtion rajat ylittävät tukahduttamistoimet ovat vakava ja kasvava uhka demokratialle, loukkaavat vakavasti ihmisoikeuksia, ovat ulkomaisen sekaantumisen muoto ja horjuttavat demokraattista hallintoa, oikeusvaltioperiaatetta, perusoikeuksia sekä vastaanottavien valtioiden suvereniteettia ja turvallisuutta sekä niiden kykyä suojella alueellaan asuvia henkilöitä; korostaa, että nämä suuntaukset todennäköisesti voimistuvat kansainvälisten normien rapautumisen ja nopean teknologisen muutoksen vuoksi, mikä vähentää myös tällaisten toimien harjoittamisesta aiheutuvia kustannuksia;

2. tuomitsee mitä jyrkimmin valtion rajat ylittävät tukahduttamistoimet ja ulkomaisen sekaantumisen, mukaan lukien EU:n jäsenvaltioissa toteutetut toimet; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tunnustamaan, että valtion rajat ylittävien tukahduttamistoimet ovat sietämätön ja laiton käytäntö, jota harjoittavat pääasiassa autoritaariset hallinnot, ja kehottaa niitä sitoutumaan nollatoleranssiin, joka edellyttää päättäväistä, koordinoitua ja kattavaa toimintaa kaikenlaisia EU:n alueella harjoitettavia valtion rajat ylittäviä tukahduttamistoimia kohtaan;

3. katsoo, että valtion rajat ylittävien tukahduttamistoimien selkeän määritelmän puuttuminen aiheuttaa aliraportointia, rajoittaa tehokkaita poliittisia vastatoimia niitä vastaan ja haittaa vastuuvelvollisuuteen liittyvien välineiden, kuten pakotemekanismien, käyttöä; kehottaa komissiota, neuvostoa ja jäsenvaltioita hyväksymään valtion rajat ylittäville tukahduttamistoimille EU:n yhteisen määritelmän tässä mietinnössä ja parlamentin aiemmissa mietinnöissä esitetyn määritelmän pohjalta ja sisällyttämään tämän määritelmän järjestelmällisesti kaikkiin EU:n politiikkoihin ja välineisiin, myös ulkoiseen toimintaan, oikeus- ja sisäasioihin, digitaalipolitiikkaan, rahoitusalan sääntelyyn ja pakotejärjestelmiin, jotta estetään EU:n oikeudellisten ja hallinnollisten kehysten väärinkäyttö tukahduttamistarkoituksiin; kehottaa jäsenvaltioita kodifioimaan valtion rajat ylittävät tukahduttamistoimet kansallisessa lainsäädännössään;

4. määrittelee valtion rajat ylittävät tukahduttamistoimet valtioiden, myös autoritaaristen tai sortohallintojen, valtioon sidoksissa olevien yhteisöjen tai valtion vaikutusvallan tai painostuksen alaisina olevien tahojen tai valtion sijaistoimijoiden tahallisiksi teoiksi tai uhkauksiksi, joilla ne puolustavat ja ajavat etujaan pyrkien rajojen yli toimien pelottelemaan, uhkailemaan, vaientamaan, painostamaan, valvomaan tai muulla tavoin vahingoittamaan ulkomailla asuvia henkilöitä tai ulkomaille sijoittautuneita ryhmiä tai näiden tukiverkostoja ja perheenjäseniä;

5. panee huolestuneena merkille, että valtion rajat ylittävien tukahduttamistoimien kohteisiin kuuluu laaja joukko yksityishenkilöitä ja ryhmiä, muun muassa toisinajattelijoita, toimittajia, aktivisteja, tutkijoita ja maastamuuttajayhteisöjen jäseniä sekä heidän perheitään; panee merkille, että valtion rajat ylittävät tukahduttamistoimet ulottuvat maastamuuttajayhteisöjä laajemmalle ja kohdistuvat myös järjestöihin ja henkilöihin, jotka puolustavat tai avustavat uhreja, vaikka näillä ei olisi kansallista yhteyttä toimia harjoittavaan valtioon; ilmaisee syvän huolensa kansalaisyhteiskunnan toimintamahdollisuuksien kaventumisesta ja maanpaossa elävien yhteisöjen vaientamisesta, koska heidän äänillään on keskeinen merkitys ihmisoikeustilanteiden ja -rikkomusten dokumentoinnissa;

6. korostaa, että valtion rajat ylittäviin tukahduttamistoimiin kuuluu suuri ja jatkuvasti kasvava joukko painostustoimia, joita ovat muun muassa

   a) valtion rajat ylittävät fyysiset tukahduttamistoimet, kuten kohdennetut tapot, sieppaukset, väkivalta, maasta poistaminen pakkokeinoin, tahdonvastaiset katoamiset, karkotukset ja omaisuuteen kohdistuvat hyökkäykset;

   b) oikeudellinen ja hallinnollinen väärinkäyttö, mukaan lukien konsulipalvelujen sekä luovutus- ja keskinäisten oikeusapumenettelyjen väärinkäyttö, syytteet poissaolevana

henkilönä, kansainvälisten etsintäkuulutusjärjestelmien väärinkäyttö, varojen jäädyttäminen ja pankki- ja rahoituspalvelujen saatavuuden rajoittaminen, valikoivat syytetoimet, lupien, lisenssien tai hyväksyntöjen epääminen ilman pätevää syytä tai mielivaltaiset sakot tai rangaistukset;

c) muut kuin fyysiset painostuskeinot, kuten digitaalinen valvonta, uhkailu, pelottelu, digitaalinen häirintä, vakoiluteknologioiden väärinkäyttö, hakkerointi, kiristys, syytteet terrorismista tai valtion turvallisuuden horjuttamisesta, sukulaisten häirintä ja epäsuora painostaminen, mukaan lukien diplomaatti- tai konsuliedustustojen, järjestäytyneen rikollisuuden verkostojen, yksityisten toimijoiden tai ulkomailla toimivien valtiollisten ja valtioon sidoksissa olevien yhteisöjen kautta;

7. korostaa, että nykyisin valtion rajat ylittävät tukahduttamistoimet vaikuttavat jäsenvaltioihin eriasteisesti ja että tietoisuus, institutionaalinen valmius ja suojelumekanismien saatavuus vaihtelevat jäsenvaltioissa; korostaa kuitenkin, että koska toimia harjoittavat tahot toimivat yli rajojen ja hyödyntävät kansallisten järjestelmien välisiä eroja, valtion rajat ylittäviin tukahduttamistoimiin ei voida puuttua tehokkaasti yksittäisillä kansallisilla toimilla, minkä vuoksi ne edellyttävät kaikkien jäsenvaltioiden osallistumista ja varautumista koordinoidussa EU:n kehyksessä;

EU:n tason koordinoinnin, tiedonkeruun ja institutionaalisten toimien tehostaminen

8. korostaa, että valtion rajat ylittävistä tukahduttamistoimista ilmoitetaan selvästi liian vähän, vaikka luotettavien tietojen kerääminen on olennaisen tärkeää niiden laajuuden ymmärtämiseksi; panee merkille, että valtion rajat ylittävien tukahduttamistoimien kohteina olevat henkilöt voivat olla haluttomia ilmoittamaan tapauksista, koska he pelkäävät perheenjäseniin kohdistuvia kostotoimia, eivät luota viranomaisiin autoritaarisista tilanteista saatujen aiempien kokemusten vuoksi tai törmäävät kielimuuriin;

9. kehottaa komissiota ja Euroopan ulkosuhdehallintoa (EUH) yhteistyössä asiaankuuluvien EU:n elinten, kuten Europolin, kanssa perustamaan valtion rajat ylittäviä tukahduttamistoimia koskevat EU:n tiedonkeruu-, seuranta- ja raportointimekanismit, jotka kattavat tapaukset EU:ssa ja maailmanlaajuisesti, joiden kautta viranomaiset ja sidosryhmät voivat antaa panoksensa ja joita komissio ja jäsenvaltiot voivat käyttää kehittääkseen, tarkentaakseen ja arvioidakseen poliittista toimintaansa valtion rajat ylittävien tukahduttamistoimien torjumiseksi; korostaa, että tällä alalla tarvitaan yhteisiä menetelmiä ja että on varmistettava yhteistyö samanmielisten kumppaneiden kanssa; painottaa, että ilmoituskanavien olisi oltava monikielisiä ja traumatietoisia ja niissä olisi varmistettava vankka tietosuoja ja luottamuksellisuus;

10. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että rikosoikeudelliset ja muut kuin rikosoikeudelliset teot, joihin liittyy valtioiden rajat ylittäviä tukahduttamistoimia koskeva osatekijä, kirjataan johdonmukaisesti sellaisina kaikkialla EU:ssa ja että asianomaisilla viranomaisilla on keinot tunnistaa valtioiden rajat ylittäviin tukahduttamistoimiin liittyvä ulottuvuus;

11. painottaa, että tarvitaan vahvaa salausta ja tiukkoja suojatoimia sen varmistamiseksi, että luvattomat toimijat eivät voi siepata, käyttää väärin tai saada haltuunsa näiden kanavien kautta jaettavia tietoja ja että uhrit eivät altistu lisähaitoille;

12. korostaa, että näiden kanavien kautta saadut ilmoitukset olisi arvioitava nopeasti ja tarvittaessa toimivaltaisten viranomaisten olisi toteutettava niiden perusteella konkreettisia toimia, mukaan lukien tutkinnat ja pyrkimykset määrittää mahdolliset yhteydet ulkomaisiin tiedustelualan toimijoihin;

13. toteaa, että kansalaisyhteiskunnan organisaatioilla on keskeinen rooli pyrittäessä dokumentoimaan valtion rajat ylittävien tukahduttamistoimien peitellyimpiä muotoja, joita ovat digitaalinen valvonta, taloudellinen sorto, hallinnollinen häirintä ja epäsuora pakottaminen; korostaa, että nykyisin valtion rajat ylittäviä tukahduttamistoimia koskevia tietoja kerätään edelleen pääasiassa valtiosta riippumattomista lähteistä, joista monilla on vakavia rahoitusrajoitteita, minkä vuoksi jäsenvaltioiden ja EU:n tason seurantamekanismien käyttöönottoa olisi nopeutettava; toteaa jälleen, että on tarpeen tukea kansalaisyhteiskuntaa, toimittajia, väärinkäytösten paljastajia ja muita, jotka paljastavat valtion rajat ylittävien tukahduttamistoimien mekanismeja ja tapauksia altistuen usein suurille henkilökohtaisille riskeille;

14. kehottaa jäsenvaltioita pitämään tiiviisti yhteyttä sellaisiin maastamuuttajayhteisöihin, jotka ovat kaikkein alttiimpia valtion rajat ylittäville tukahduttamistoimille; kehottaa komissiota antamaan jäsenvaltioille ohjeita ja suosituksia siitä, miten maanpaossa olevia riskiryhmiä voidaan suojella;

15. kehottaa jäsenvaltioita tarjoamaan lainvalvonta-, oikeus-, rahoitus-, kyberturvallisuus-, maahanmuutto- ja turvapaikkaviranomaisille erikoistunutta koulutusta valtion rajat ylittäviä tukahduttamistoimien tunnistamisesta ja niihin vastaamisesta; kehottaa jäsenvaltioita ottamaan asianomaiset yhteisöt mukaan näiden koulutusten suunnitteluun ja toteutukseen;

16. kehottaa luomaan kattavan kehyksen, jolla puututaan kansallisten toimien hajanaisuuteen ja varmistetaan koordinointi ja tietojenvaihto EU:n toimielinten ja virastojen, jäsenvaltioiden, kansallisten ihmisoikeusinstituutioiden sekä asiaankuuluvien sidosryhmien välillä; korostaa, että yksiköiden välistä yhteistyötä ja jäsenneltyä poliittista

vuoropuhelua on vahvistettava, jotta varmistetaan johdonmukaiset ja tehokkaat EU:n toimet;

17. kehottaa jäsenvaltioita nimeämään valtion rajat ylittäviä tukahduttamistoimia käsitteleviä kansallisia yhteyspisteitä, joiden tehtävänä on koordinoida asiaankuuluvien viranomaisten toimintaa kaikilla tasoilla;

18. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita helpottamaan säännöllistä tietojenvaihtoa jäsenvaltioiden välillä näiden valtion rajat ylittäviä tukahduttamistoimia käsittelevien kansallisten yhteyspisteiden verkoston kautta, jotta ne voivat jakaa kokemuksia, suuntauksia, hyviä käytäntöjä ja saatuja kokemuksia; kehottaa kutsumaan kansalliset yhteyspisteet säännöllisesti demokratioiden selviytymiskyvyn eurooppalaisen keskuksen kokouksiin; kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan järjestelmällisen raportoinnin kansallisen tason kehityksestä komissiolle ja tehostamaan kansallisten toimenpiteiden koordinointia, jotta voidaan puuttua tehokkaammin valtion rajat ylittävien tukahduttamistoimien rajat ylittävään ulottuvuuteen;

19. kehottaa komissiota ja EUH:ta julkaisemaan EU:hun vaikuttavista valtion rajat ylittävistä tukahduttamistoimista vuotuisen julkisen kertomuksen, jossa arvioidaan suuntauksia, toimintamalleja ja uusia riskejä, mukaan lukien muodot, joista raportoidaan liian vähän, kuten digitaalinen valvonta, taloudellinen sorto, hallinnollinen häirintä ja epäsuora painostus;

20. kehottaa komissiota tekemään ehdotuksen Europolin ja Eurojustin toimeksiantojen päivittämisestä, jotta valtion rajat ylittäviä tukahduttamistoimia voidaan torjua tehokkaammin; kehottaa Europolia ja Eurojustia asettamaan etusijalle EU:n jäsenvaltioiden välisen tiiviin yhteistyön ja tietojenvaihdon, jotta voidaan puuttua valtion rajat ylittäviin tukahduttamistoimiin ja varmistaa parempi tietojenvaihto muun muassa asiaa koskevan koulutuksen sekä kohdennettujen valtion rajat ylittävien tukahduttamistoimien uhka-arviointien avulla;

21. pyytää unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkeaa edustajaa ja EUH:ta tehostamaan koordinointia EU:n nykyisissä ulkopolitiikan välineissä, jotta valtion rajat ylittäviä tukahduttamistoimia voidaan torjua tehokkaammin muun muassa vahvistamalla EU:n läsnäoloa EU:n ulkopuolisissa maissa ja vahvistamalla EU:n edustustojen yhteyspisteitä, jotta voidaan ottaa esille valtion rajat ylittäviä tukahduttamistoimia koskevia tapauksia EU:n ulkopuolisissa maissa;

22. kehottaa neuvostoa nimittämään valtion rajat ylittävien tukahduttamistoimien torjunnan koordinaattorin, joka toimisi keskitettynä yhteyspisteenä ja auttaisi osaltaan valtion rajat ylittäviä tukahduttamistoimia koskevan kattavan EU:n strategian laatimista;

katsoo, että tämän koordinaattorin olisi osallistuttava demokratioiden selviytymiskyvyn eurooppalaisen keskuksen työhön ja täydennettävä sitä;

23. korostaa, että kaikessa tiedonkeruussa, uhrien tukemisessa, kaikissa suojelutoimenpiteissä ja kaikissa muissa mekanismeissa, joilla pyritään torjumaan valtion rajat ylittäviä tukahduttamistoimia, olisi otettava huomioon rodullisiin, etnisiin ja uskonnollisiin vähemmistöihin sekä hlbtiq+-henkilöihin kohdistuvat erityiset riskit, niiden olisi oltava kulttuurisesti päteviä ja niissä olisi otettava järjestelmällisesti huomioon sukupuolisidonnaiset vaikutukset ja risteävät haavoittuvuudet;

Valtion rajat ylittävien tukahduttamistoimien kohteena olevien henkilöiden suojelun ja heille annettavan tuen vahvistaminen

24. kehottaa soveltamaan valtion rajat ylittävien tukahduttamistoimien kohteena olevien henkilöiden suojeluun ja tukemiseen kokonaisvaltaista, uhrikeskeistä ja intersektionaalista lähestymistapaa, jossa yhdistetään välittömät ja pitkäaikaiset suojelutoimenpiteet ja räätälöity tuki suuremmassa vaarassa oleville henkilöille; kehottaa tässä yhteydessä komissiota ja jäsenvaltioita hyväksymään sukupuolisensitiivisiä suojelutoimia valtion rajat ylittävien tukahduttamistoimien kohteena oleville naisille ja hlbtiq+-yhteisöille;

25. korostaa ennaltaehkäisyn, suojelun, vakauttamisen, vastuuvelvollisuuden ja pelotteen tarvetta sekä tarvetta puuttua suojelun nykyisiin puutteisiin, mukaan lukien oikeudellisen ja hallinnollisen avun sekä psykososiaalisen tuen saatavuus; korostaa lisäksi tarvetta kehittää toimivaltaisten viranomaisten nopean toiminnan valmiuksia;

26. korostaa valtion rajat ylittävien tukahduttamistoimien vakavia psykologisia, sosiaalisia ja turvallisuuteen kohdistuvia seurauksia uhreille ja heidän perheilleen; kehottaa jäsenvaltioita tunnustamaan psykososiaaliset haitat valtion rajat ylittävien tukahduttamistoimien olennaiseksi piirteeksi ja varmistamaan monikielisen ja traumatietoisen mielenterveystuen saatavuuden; muistuttaa tässä yhteydessä julkiseen keskusteluun osallistumista vastustavien strategisten kanteiden (SLAPP-kanteet) toimittajille aiheuttamista seurauksista ja henkisestä rasituksesta tai tutkijoihin kohdistuvasta oikeudellisesta painostuksesta;

27. kehottaa jäsenvaltioita tunnustamaan oikeusjärjestelmien väärinkäytön valtion rajat ylittävien tukahduttamistoimien muodoksi ja varmistamaan, että valtion rajat ylittävien tukahduttamistoimien uhreilla on mahdollisuus saada erikoistunutta oikeusapua sekä tehokkaita, oikeasuhteisia ja täytäntöönpanokelpoisia oikeussuojakeinoja ja korvauksia, mukaan lukien toimia harjoittavien tahojen maksamat korvaukset ja palautukset oikeudenkäyntikuluista,

jotka johtuvat häirintä- tai haitantekotarkoituksessa aloitetuista menettelyistä;

28. kehottaa jäsenvaltioita tarjoamaan kohdennettua tukea, jonka avulla valtion rajat ylittävien tukahduttamistoimien kohteeksi joutuneet henkilöt voivat jatkaa ammatillista ja kansalaistoimintaansa, ja varmistamaan tehokkaan ja oikea-aikaisen suojelun niille, jotka päättävät dokumentoida väärinkäytökset tai ilmoittaa niistä julkisesti; suhtautuu tässä yhteydessä myönteisesti SLAPP-kanteiden vastaiseen EU:n direktiiviin[13]; katsoo, että vastaaviin toimenpiteisiin olisi ryhdyttävä akateemisen vapauden suojelemiseksi ulkoiselta paineelta;

29. kehottaa lainvalvonta- ja turvallisuusviranomaisia luomaan valtion rajat ylittävien tukahduttamistoimien kohteena oleville yhteisöille jatkuvia tiedonkulkuyhteyksiä ja luotettavia viestintäkanavia sekä yhteisön yhteydenpitorakenteita, jotta voidaan lisätä tietoisuutta, helpottaa turvallista raportointia ja parantaa ymmärrystä kehittyvistä valtion rajat ylittävien tukahduttamistoimien toimintamalleista, mukaan lukien toiminta, joka jää rikosoikeudellisen kynnyksen alapuolelle;

30. kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita huomioimaan tukahduttamistoimien kohteena olevat yksityishenkilöt ja yhteisöt keskeisinä ensimmäisinä toimijoina ja tukemaan heitä; tunnustaa maanpaossa olevien toimittajien roolin keskeisinä liittolaisina torjuttaessa autoritaarista propagandaa ja ulkomaista tiedonmanipulointia ja häirintää; kehottaa komissiota panemaan täytäntöön EU:n kansalaisyhteiskuntastrategian ja kannustaa parantamaan kansalaisyhteiskunnan sekä EU:n toimielinten ja jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä ja tiedonvaihtoa;

31. kehottaa EUH:ta päivittämään ihmisoikeuksia ja demokratiaa koskevaa EU:n toimintasuunnitelmaa ja ihmisoikeuksien puolustajia koskevia EU:n suuntaviivoja siten, että niissä käsitellään nimenomaisesti valtion rajat ylittäviä tukahduttamistoimia, mukaan lukien maanpaossa olevien ihmisoikeuksien puolustajien ja maastamuuttajayhteisöjen suojelu ja tukeminen;

32. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan ennakoitavan rahoituksen uhrien tukemiseksi myös naapuruus-, kehitys- ja kansainvälisen yhteistyön välineestä – Globaali Eurooppa,

---

13 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2024/1069, annettu 11. huhtikuuta 2024, julkiseen keskusteluun osallistuvien henkilöiden suojelemisesta ilmeisen perusteettomilta vaatimuksilta tai väärinkäyttöön perustuvilta oikeudenkäynneiltä (”julkiseen keskusteluun osallistumista vastustavat strategiset kanteet”) (EUVL L, 2024/1069, 16.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1069/oj).

kansalaisten, tasa-arvon, perusoikeuksien ja arvojen ohjelmasta ja Horisontti Eurooppa -puiteohjelmasta;

Valtion rajat ylittävien tukahduttamistoimien tiettyjen muotojen ehkäiseminen ja torjuminen

Valtion rajat ylittävät fyysiset tukahduttamistoimet

33. kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota kehittämään uusia tai päivittämään nykyisiä mekanismeja, joilla voidaan puuttua valtion rajat ylittävien fyysisten tukahduttamistoimien, kuten valvonnan, painostamisen, pahoinpitelyiden ja kaappausyritysten, rajatylittävään luonteeseen, jotta varmistetaan, että tällaiset teot tunnistetaan ja tutkitaan järjestelmällisesti ja että niitä käsitellään valtiollisina tukahduttamistoimina eikä yksittäisinä rikoksina;

Digitaaliset ja teknologian käyttöön perustuvat valtion rajat ylittävät tukahduttamistoimet

34. kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita tunnistamaan valtion rajat ylittävien tukahduttamistoimien digitaaliset muodot, kuten sensuurin, disinformaation, mustamaalauskampanjat, verkkohäirinnän ja -pelottelun, sekä ehkäisemään ja torjumaan niitä, ja toteaa, että niiden toimintaa helpottavat verkkoalustojen mahdollistamat mekanismit, kuten osallistumiseen perustuvat suosittelujärjestelmät, väärennetyt tilit ja bottiverkot; korostaa tarvetta ottaa huomioon valtion rajat ylittävien sukupuolistuneiden digitaalisten tukahduttamistoimien erityinen haaste ja tämän tyyppisen tukahduttamisen erityiset vaikutukset valtion rajat ylittävien tukahduttamistoimien kohteeksi joutuviin naisiin; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita ottamaan valtion rajat ylittävät tukahduttamistoimet huomioon asiaa koskevan EU:n lainsäädännön nykyisten puitteiden täytäntöönpanossa, mukaan lukien digipalvelusäädös, tekoälysäädös[14] ja kaksikäyttöasetus[15], jotta varmistetaan vahva täytäntöönpanon valvonta, tiukka vientivalvonta ja vastuuvelvollisuusmekanismit;

35. kehottaa digitaalisia alustoja toteuttamaan tehokkaita toimia valtion rajat ylittävien digitaalisten tukahduttamistoimien aiheuttamien

---

14 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2024/1689, annettu 13. kesäkuuta 2024, tekoälyä koskevista yhdenmukaistetuista säännöistä ja asetusten (EY) N:o 300/2008, (EU) N:o 167/2013, (EU) N:o 168/2013, (EU) 2018/858, (EU) 2018/1139 ja (EU) 2019/2144 sekä direktiivien 2014/90/EU, (EU) 2016/797 ja (EU) 2020/1828 muuttamisesta (tekoälysäädös) (EUVL L, 2024/1689, 12.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1689/oj).

15 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2021/821, annettu 20. toukokuuta 2021, kaksikäyttötuotteiden vientiä, välitystä, teknistä apua, kauttakulkua ja siirtoa koskevan unionin valvontajärjestelmän perustamisesta (EUVL L 206, 11.6.2021, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/821/oj).

uhkien lieventämiseksi ja torjumiseksi; kehottaa komissiota arvioimaan, täyttävätkö valtion rajat ylittävät digitaaliset tukahduttamistoimet kriteerit, joiden mukaan ne voitaisiin sisällyttää toimintoihin, joilla on kielteinen vaikutus perusoikeuksiin, siten kuin ne on määritelty digipalvelusäädöksessä; kehottaa komissiota kiinnittämään erittäin suuriin verkkoalustoihin sovellettavia riskinarviointi- ja lieventämistoimenpiteitä koskevien suuntaviivojen tulevissa tarkistuksissa erityistä huomiota valtion rajat ylittävien tukahduttamistoimien vaikutukseen, myös tutkimalla WeChatin ja TikTokin kaltaisten alustojen aiheuttamia järjestelmäriskejä;

36. ilmaisee vakavan huolensa siitä, että EU:n ulkopuoliset maat ja niiden sijaistoimijat käyttävät tekoälyä rajat ylittävien tukahduttamistoimien välineenä, mukaan lukien tekoälyä hyödyntävä digitaalinen valvonta, vakoiluohjelmien käyttö, verkkourkinta ja hakkerointi-iskut, doksaus, automatisoitu verkkohäirintä ja koordinoidut disinformaatiokampanjat sosiaalisessa mediassa; kehottaa komission tekoälytoimistoa arvioimaan edelleen tekoälyn vaikutusta valtion rajat ylittäviin tukahduttamistoimiin ja ehdottamaan konkreettisia suojatoimia, joilla estetään tekoälyjärjestelmien väärinkäyttö tavoilla, jotka mahdollistavat valvonnan, painostamisen tai tukahduttamisen yli rajojen;

37. korostaa, että oikeus turvalliseen ja yksityiseen viestintään on perustavanlaatuinen; tuomitsee ankarasti sen, että EU:n ulkopuoliset maat ja niiden sijaistoimijat käyttävät vakoiluohjelmia ja valvontateknologioita henkilöitä vastaan EU:ssa; panee huolestuneena merkille dokumentoidut tapaukset, joissa yksityiset yritykset kehittävät ja vievät maasta kehittyneitä vakoiluohjelmia ja digitaalisia valvontavälineitä, joita käytetään valtion rajat ylittävien tukahduttamistoimien toteuttamiseen;

38. palauttaa mieliin PEGA-valiokuntansa (Pegasus-ohjelman ja vastaavien vakoiluohjelmien käyttöä selvittävä tutkintavaliokunta) mietinnön, johon sisältyi suosituksia vakoiluohjelmien ja etenkin tunkeilevien vakoiluohjelmien laittoman käytön torjumisesta; pitää valitettavana, että komissio ei ole tähän mennessä ottanut suosituksia huomioon, vaikka ongelmat jatkuvat; kehottaa tässä yhteydessä jäsenvaltioita ja komissiota panemaan parlamentin PEGA-valiokunnan suositukset täytäntöön ja vahvistamaan suojatoimia vakoiluohjelmien yleistymisen ja väärinkäytön estämiseksi sekä torjumaan kansallisen lainsäädännön puutteita parantamalla unionin lainsäädännön, kuten rahanpesudirektiivin[16], hankintasääntöjen ja kaksikäyttöasetuksen, täytäntöönpanoa; kehottaa EU:ta ja

---

16 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/849, annettu 20. toukokuuta 2015, rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY ja komission direktiivin 2006/70/EY kumoamisesta (EUVL L 141, 5.6.2015, s. 73, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2015/849/oj).

jäsenvaltioita varmistamaan vakoiluohjelmamarkkinoiden tiukan valvonnan, tehokkaat vastuuvelvollisuusmekanismit ja ulkomaisten valtioiden lukuun tapahtuvan EU:n lainsäädännön vastaisen laittoman tiedonkeruun kriminalisoimisen;

39. kehottaa saattamaan teknologiayritykset ja muut yksityiset toimijat vastuuseen, jos ne mahdollistavat valtion rajat ylittävät tukahduttamistoimet esimerkiksi siten, että ne eivät lievennä EU:ssa asuvien henkilöiden perusoikeuksiin kohdistuvia riskejä, erityisesti silloin, kun näitä sovelluksia käytetään valtion tukemaan valvontaan, poliittisen puheen sensurointiin ja maastamuuttajayhteisöihin kohdistuvien valtion rajat ylittävien tukahduttamistoimien helpottamiseen; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan, että erittäin suuret verkkoalustat ja hakukoneet soveltavat ihmisoikeuksiin perustuvaa sisällön moderointia; kehottaa näitä alustoja ottamaan käyttöön vaarassa olevia henkilöitä varten nopean toiminnan mekanismeja, joita ovat esimerkiksi ensisijaiset ilmoituskanavat, ihmisen suorittama oikea-aikainen arviointi, suojatoimet sisällön mielivaltaisen poistamisen estämiseksi sekä tehokkaat toimet doksaukseen, käyttäjätilien anastukseen ja koordinoituun verkkohäirintään puuttumiseksi;

Epäsuora painostaminen ja perheenjäseniin kohdistettavat tukahduttamistoimet

40. katsoo, että maanpaossa olevien henkilöiden perheenjäseniin kohdistettavat kostotoimet, riippumatta siitä, tapahtuuko niitä EU:ssa vai EU:n ulkopuolisissa maissa, ovat valtion rajat ylittävien tukahduttamistoimien erillinen ja vakava muoto; kehottaa puuttumaan järjestelmällisesti perheenjäsenten pelotteluun, säilöönottoon, näiden omaisuuden menetetyksi tuomitsemiseen, matkustuskieltoihin ja vastaaviin käytäntöihin EU:n seurannan, pakotteiden ja diplomaattisten vastatoimien kehyksissä;

41. korostaa, että perheenyhdistäminen ja muut suojeluväylät vähentävät riskiä joutua epäsuoran painostamisen kohteeksi;

Valtion rajat ylittävät tukahduttamistoimet mahdollistaviin rakenteisiin puuttuminen

42. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita määrittämään EU:n ja jäsenvaltioiden hallinto-, oikeus- ja rahoitusjärjestelmissä esiintyvät rakenteelliset haavoittuvuudet, joita saatetaan käyttää hyväksi valtion rajat ylittävissä tukahduttamistoimissa, konsulipalvelut mukaan luettuina, sekä arvioimaan ja lieventämään niitä;

43. kehottaa EU:n toimielimiä ja jäsenvaltioita toteuttamaan toimenpiteitä, jotta vältetään riski, että valtion rajat ylittävien tukahduttamistoimia harjoittavat tahot väärinkäyttävät niiden rakenteita, ja toteaa, että näihin voisivat kuulua riskitietoisten suojatoimien ja tarvittaessa vaihtoehtoisten menettelyjen käyttöönotto sekä oikeus-, hallinto- ja rahoitusinfrastruktuurien

tehostettu valvonta, mukaan lukien perusoikeuksiin kohdistuvien vaikutusten arvioinnit, sijoittajien oleskeluoikeusjärjestelyt ja rahanpesun vastaiset kehykset, jotta estetään toimia harjoittavia tahoja käyttämästä niitä väärin ja varmistetaan vastuuvelvollisuus;

44. kehottaa jäsenvaltioita tarkastamaan tarkasti ja tarvittaessa peruuttamaan investointeihin liittyvät oleskeluluvat ja vastaavat kultaviisumijärjestelyt henkilöille, joilla on uskottavasti yhteys hallintoihin tai verkostoihin, joiden tiedetään osallistuvan valtion rajat ylittäviin tukahduttamistoimiin, jotta estetään toimia harjoittavia tahoja ja niiden mahdollistajia hankkimasta EU:n oleskeluoikeuksia, jotka helpottavat laitonta toimintaa;

Kansainvälisten yhteistyömekanismien väärinkäyttö

45. kehottaa jäsenvaltioita pysymään valppaina ja kieltäytymään kaikista ulkomaisten viranomaisten epävirallisista, painostusta hyödyntävistä tai lakiin perustumattomista pyynnöistä, joiden tarkoituksena valvoa tai pidättää maanpaossa olevia henkilöitä tai maastamuuttajayhteisöjen jäseniä, asettaa heille rajoituksia tai pelotella tai luovuttaa heitä, myös silloin, kun tällaisia pyyntöjä esitetään diplomaattisten kanavien välityksellä, sekä dokumentoimaan ne ja ilmoittamaan niistä; kehottaa tässä yhteydessä toteuttamaan tehostettua valvontaa, kun kyse on henkilöistä, joita valtion rajat ylittävät tukahduttamistoimet uhkaavat; pyytää lisäksi, että jäsenvaltiot eivät luovuta valtion rajat ylittävien tukahduttamistoimien uhreja tai mahdollisia uhreja ja varmistavat heidän suojelunsa EU:ssa;

46. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että lainvalvonta- ja oikeusviranomaiset ja muut asiaankuuluvat viranomaiset, jotka vastaanottavat Interpolin tietoja ja panevat täytäntöön kahdenvälisiä yhteistyösopimuksia valtion rajat ylittävistä tukahduttamistoimista epäiltyjen maiden kanssa, saavat asianmukaisen koulutuksen väärinkäytön riskien arvioimiseksi ja tunnistamiseksi;

47. korostaa, että puuttuminen Interpolin väärinkäyttöön edellyttää, että kansallisessa lainsäädännössä ja toimintaohjeissa vahvistetaan, että Interpolin etsintäkuulutuksia ja tiedotteita ei valvota samalla tavalla kuin pidätysmääräyksiä ennen niiden antamista eikä niitä pitäisi käsitellä pidätysmääräyksiä vastaavina; korostaa, että Interpolin korjaavia toimenpiteitä koskevia ehtoja ja arviointeja olisi tarkasteltava uudelleen valtion rajat ylittävien tukahduttamistoimien torjunnan yhteydessä;

48. kehottaa komissiota perustamaan EU:n tason muutoksenhakumekanismin väärinkäyttöön tähtääviä Interpolin etsintäkuulutuksia varten, harkitsemaan yhteistyön keskeyttämistä tapauksissa, joihin liittyy oikeudenmukaista menettelyä koskevia huolenaiheita tai joissa käytetään vastaajan poissa ollessa annettuja tuomioita, ja pyytää, ettei se tunnusta toimia harjoittavien valtioiden

esittämiä pyyntöjä eikä anna niihin apua, ennen kuin oikeuslaitoksen riippumattomuus on palautettu;

49. kehottaa jäsenvaltioita vaatimaan Interpolia julkaisemaan vuosittain yksityiskohtaiset tilastot kustakin etsintäkuulutus- ja tiedotetyypistä ne antaneen valtion mukaan eriteltyinä ja ilmoittamaan hyväksymisten, epäämisten ja poistamisten lukumäärän ja syyt;

50. kehottaa toteuttamaan asianmukaisia uudistuksia ja ottamaan käyttöön riittävästi resursseja sellaisten pitkän aikavälin ratkaisujen tarjoamiseksi, joilla estetään poliittisesti motivoituneet kansainväliset etsintäkuulutukset ja pidätysmääräykset, sekä asettamaan vertailuarvoja, joilla estetään Interpolin etsintäkuulutusjärjestelmän väärinkäyttö ja tehostetaan sellaisten hallitusten valvontaa, joiden ihmisoikeustilanne tai valtion rajat ylittävien tukahduttamistoimien tilanne on huono;

Tukahduttamistoimien taloudelliset ja hallinnolliset välineet

51. kehottaa EU:n rahoitusalan sääntelyviranomaisia ja asiaankuuluvia valvontaviranomaisia ottamaan huomioon, että rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen vastaisen toimintaryhmän rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntakehyksen ja kyberturvallisuuskehyksen mukaisesti toimiminen saatetaan valjastaa valtion rajat ylittävien tukahduttamistoimien välineeksi, jonka kohteeksi voidaan ottaa kansalaisyhteiskunta ja sille lahjoituksia tekevät tahot, toimittajat ja maastamuuttajayhteisöt, liike-elämän edustajat ja niiden yhteisöt, niiden kumppanit ja yksityishenkilöt; kehottaa jäsenvaltioiden lainvalvonta- ja oikeusviranomaisia tekemään yhteistyötä rahoitusalan sääntelyviranomaisten kanssa, jotta voidaan estää rahoitusjärjestelmien ja matkustustietokantojen väärinkäyttö valtion rajat ylittävien tukahduttamistoimien helpottamiseen ja puuttua tähän;

52. kehottaa EU:n rahoitusalan sääntelyviranomaisia, myös rahanpesuntorjuntaviranomaista, kehittämään suojatoimia tällaisen manipuloinnin estämiseksi, mukaan lukien jäädyttämistä edeltävät tarkastukset sekä asianmukaiset seuranta- ja tietosuojatoimenpiteet;

53. kehottaa EU:n rahoitusalan sääntelyviranomaisia kehittämään uhrikeskeisiä oikeussuojamekanismeja, mukaan lukien julkiset korjausmekanismit, jotta voidaan korjata rahoitusmarkkinoiden manipulointi ja pitkän aikavälin haitat; kehottaa lisäämään koordinointia rahoitusalan sääntelyviranomaisten, yhteisöjen ja asiaankuuluvien valvontaviranomaisten sekä valtion rajat ylittäviä tukahduttamistoimia käsittelevien asiaankuuluvien EU:n elinten välillä;

54. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita ottamaan käyttöön mekanismeja, joilla varmistetaan, että yksityishenkilöillä, joita valtion rajat ylittävät tukahduttamistoimet uskottavasti uhkaavat, on

turvattu mahdollisuus käyttää peruspankkipalveluja, ja joilla varmistetaan hätätilanteen rahoituksen jatkuvuus tai likviditeettijärjestelyt tilanteissa, joissa tukahduttamistoimet johtavat varojen äkilliseen jäädyttämiseen;

55. kehottaa rahanpesun selvittelykeskuksia kartoittamaan ja analysoimaan järjestelmällisesti valtion rajat ylittäviin tukahduttamistoimiin liittyviä rahoitusmalleja ja raportoimaan merkityksellisistä havainnoista valtion rajat ylittäviä tukahduttamistoimia käsitteleville kansallisille ja EU:n koordinointikeskuksille;

56. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan lainvalvonta-, oikeus-, rahoitus- ja kyberturvallisuusviranomaisille annettavan erikoistuneen koulutuksen, jossa käsitellään valtion rajat ylittäviin tukahduttamistoimiin liittyvien rahoitusmallien tunnistamista, mukaan lukien rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen vastaisen toimintaryhmän, Interpolin ja matkustustietokannan väärinkäyttö;

57. kehottaa jäsenvaltioita antamaan ohjeita rahoituslaitoksille, varmistamaan, että niiden kansallisilla rahoitusalan sääntelyviranomaisilla on valtuudet jakaa käytettävissään olevia tietoja lainvalvonta- ja oikeusviranomaisten kanssa, ja perustamaan tehokkaita kansallisia valitus- ja uudelleentarkastelumekanismeja;

Turvapaikka-, muuttoliike- ja konsulipalvelujen suojeleminen valtion rajat ylittäviä tukahduttamistoimia harjoittavien tahojen väärinkäytöltä

58. korostaa, että konsulipalvelujen epääminen on valtion rajat ylittävien tukahduttamistoimien muoto, joka voidaan yhdistää pelotteluun, valvontaan tai painostamiseen; tuomitsee toimia harjoittavien valtioiden harjoittaman liikkumisen valvonnan, kuten passien peruuttamisen, konsulipalvelujen epäämisen ja muut liikkumisrajoitukset;

59. kehottaa komissiota antamaan virallisia suuntaviivoja konsuliviranomaisten harjoittaman painostuksen torjumiseksi ja varmistamaan, että valtion rajat ylittävien tukahduttamistoimien kohteena olevien henkilöiden ei tarvitse vierailla kansallisissa suurlähetystöissään tai konsulaateissaan ulkomailla;

60. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että valtion rajat ylittävien tukahduttamistoimien uhreiksi joutuneiden hakijoiden yksilölliset olosuhteet otetaan asianmukaisesti huomioon; kehottaa jäsenvaltioita ja muita Schengen-alueen maita käyttämään EU:n viisumisäännöstöä ja käsikirjaa johdonmukaisesti ja joustavasti, jotta voidaan vastata valtion rajat ylittävien tukahduttamistoimien kohteena olevien henkilöiden suojelutarpeisiin;

Pelotteen ja vastuuvelvollisuuden vahvistaminen

61. korostaa tarvetta lisätä valtion rajat ylittävien tukahduttamistoimien kustannuksia ja vahvistaa pelotevaikutusta muun muassa toteuttamalla toimia harjoittavia ja niiden mahdollistajia koskevia tehokkaita tutkinta- ja syytetoimia; kehottaa jäsenvaltioita asettamaan selkeän oikeudellisen vastuun sellaisille yksityishenkilöille ja yhteisöille, jotka tietoisesti helpottavat valtion rajat ylittäviä tukahduttamistoimia tai hyötyvät tällaisista toimista ulkomaiden puolesta; kehottaa lisäksi panemaan tehokkaasti täytäntöön yritysten ihmisoikeuksia koskevat huolellisuusvelvoitteet, myös yritysvastuudirektiivin nojalla; katsoo, että asianmukainen toimenpide autoritaaristen hallintojen EU:ssa asuviin henkilöihin kohdistamien valtion rajat ylittävien tukahduttamistoimien kasvavaa ilmiötä vastaan on osoittaa, että EU voi toimia pelotetta aiheuttavana voimana; kehottaa siksi EU:ta edelleen lisäämään omia puolustusvalmiuksiaan ja vähentämään riippuvuuksia;

62. kehottaa jäsenvaltioita vahvistamaan ennaltaehkäiseviä ja vastuuvelvollisuuteen liittyviä toimenpiteitä, muun muassa tekemään diplomaateista, osallistuvien maiden virkahenkilöistä, tulkeista, edunvalvojien edustajista ja muista asiaankuuluvista toimijoista taustaselvitykset heidän osallistumisestaan valtion rajat ylittäviin tukahduttamistoimiin ennen akkreditointia, ja määräämään asianmukaisia toimenpiteitä, kuten karkotuksia, maahantulokieltoja tai akkreditoinnin keskeyttämistä, tällaisia toimia harjoittaville henkilöille; kehottaa lisäksi jäsenvaltioita jakamaan asiaankuuluvia tietoja kumppanimaiden kanssa uudelleenakkreditoinnin tai väärinkäytösten jatkumisen estämiseksi; pitää tarpeellisena tunnustaa riskit, joita aiheutuu valtion rajat ylittävien tukahduttamistoimien soluttamisesta ulkomailla toimiviin demokraattisiin oppositioryhmiin, ja ryhtyä koordinoituihin, kollektiivisiin toimenpiteisiin tällaisen toiminnan ehkäisemiseksi ja torjumiseksi;

63. kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita seuraamaan oikeus- tai lainvalvontamekanismien väärinkäyttöä toimia harjoittavan valtion tai valtioon sidoksissa olevien toimijoiden toimesta; kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita harkitsemaan riittävien todisteiden perusteella varotoimenpiteiden määräämistä näille valtioille;

64. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että niiden oikeudellisessa kehyksessä kielletään puuttuminen Euroopan ihmisoikeussopimuksella suojattuihin oikeuksiin myös silloin, kun tällaisia toimia toteutetaan vieraan vallan puolesta, ja toteaa, että tällaista osallistumista pidetään raskauttavana tekijänä annettaessa tuomioita asiaan liittyvistä rikoksista;

65. kehottaa neuvostoa tutkimaan mahdollisuutta määritellä valtion rajat ylittävät tukahduttamistoimet vakavaksi rikokseksi, jolla on rajat ylittävä ulottuvuus, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn

sopimuksen 83 artiklan mukaisesti, jotta voidaan tarvittaessa vahvistaa määritelmiä ja seuraamuksia koskevat EU:n yhteiset säännöt; kehottaa komissiota ehdottamaan lainsäädäntöä, jolla yhdenmukaistetaan ulkomaisten valvontatoimien ja erityisesti valtion rajat ylittävien tukahduttamistoimien piiriin kuuluvien toimien kielto EU:ssa;

66. kehottaa lainvalvonta- ja oikeusviranomaisia tutkimaan valtion rajat ylittäviä tukahduttamistoimia, jotka ovat Rooman perussäännön mukaisia rikoksia ihmisyyttä vastaan, ja nostamaan niistä syytteitä;

67. kehottaa jäsenvaltioita yhteistyössä komission ja EUH:n kanssa sisällyttämään valtion rajat ylittäviin tukahduttamistoimiin liittyvät riskit EU:n matkustustietoihin ja konsuliohjeisiin, muun muassa sellaisia valtioita koskevilla kohdennetuilla matkustustiedotteilla, joissa uskottava näyttö osoittaa valtion viranomaisten tai sijaistoimijoiden osallistuvan valtion rajat ylittäviin tukahduttamistoimiin;

68. kehottaa komissiota ja EUH:ta varmistamaan, että valtion rajat ylittäviin tukahduttamistoimiin osallistuvat henkilöt ja yhteisöt otetaan järjestelmällisesti huomioon käsiteltäessä sisällyttämistä EU:n maailmanlaajuiseen ihmisoikeuspakotejärjestelmään (EU:n Magnitski-laki), ja kehottaa ottamaan valtion rajat ylittävät tukahduttamistoimet nimenomaisesti nimeämisen perusteeksi tulevassa kansainvälistä järjestäytynyttä rikollisuutta koskevassa EU:n pakotejärjestelmässä;

69. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita lisäämään investointeja valtion rajat ylittäviä tukahduttamistoimia koskeviin rikosteknisiin, taloudellisiin ja digitaalisiin tutkintoihin, jotta valtion rajat ylittäviä tukahduttamistoimia voidaan tunnistaa ja dokumentoida, määrittää niiden tekijät ja tukea uhrien käynnistämiä oikeudellisia menettelyjä;

70. kehottaa jäsenvaltioita asettamaan etusijalle valtion rajat ylittäviin tukahduttamistoimiin osallistuvien verkostojen tutkinnan ja purkamisen, mukaan lukien sijaistoimijat ja yhteydet järjestäytyneeseen rikollisuuteen, parantamalla turvallisuus-, oikeus- ja rahoitusviranomaisten välistä koordinointia;

Euroopan unionin nostaminen maailmanlaajuiseen johtoasemaan valtion rajat ylittävien tukahduttamistoimien torjunnassa

71. kehottaa komissiota ja EUH:ta sisällyttämään valtion rajat ylittävien tukahduttamistoimien torjunnan järjestelmällisesti EU:n ulkoiseen toimintaan, myös poliittisiin ja ihmisoikeusvuoropuheluihin, EU:n ulkopuolisten maiden ja ehdokasmaiden kanssa tehtävään yhteistyöhön sekä julkisuusdiplomatiaan, ja ilmaisemaan huolensa julkisesti; kehottaa komissiota ja EUH:ta sisällyttämään kansainvälisiin sopimuksiin ja yhteistyökehyksiin ehtoja, joilla torjutaan rikosasioissa tehtyjen monenvälisten ja kahdenvälisten yhteistyösopimusten väärinkäyttöä valtion rajat ylittäviin

tukahduttamistoimiin, mukaan lukien mahdollisuus keskeyttää sopimuksen soveltaminen;

72. kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita ottamaan esille valtion rajat ylittäviä tukahduttamistoimia koskevia tapauksia, kuten epäsuora painostaminen ja perheenjäseniin kohdistettavat tukahduttamistoimet, kahdenvälisissä suhteissa toimia harjoittavien valtioiden kanssa ja kehottamaan niitä lopettamaan tällaiset käytännöt;

73. kehottaa komissiota ja EUH:ta vahvistamaan valtion rajat ylittäviä tukahduttamistoimia koskevaa strategista viestintää, tunnustamaan toimet nimenomaisesti maailmanlaajuiseksi uhaksi, tuomitsemaan jyrkästi toimia harjoittavat tahot ja viestittämään EU:n tuesta kohteena oleville henkilöille;

74. kehottaa EUH:ta sisällyttämään valtion rajat ylittävät tukahduttamistoimet nimenomaisesti ihmisoikeuksista vastaavan EU:n erityisedustajan toimeksiantoon ja varmistamaan, että ne otetaan huomioon EU:n ihmisoikeusraportoinnissa;

75. kehottaa komissiota ja EUH:ta ottamaan järjestelmällisesti huomioon valtion rajat ylittävien tukahduttamistoimien riskit valmisteltaessa rahoitus-, yhteistyö- ja kumppanuussopimuksia EU:n ulkopuolisten maiden kanssa;

76. kehottaa komissiota sisällyttämään valtion rajat ylittävät tukahduttamistoimet omana luokkanaan oikeusvaltiokertomukseensa ja laajentumista koskeviin kertomuksiinsa;

77. kehottaa komissiota pitämään valtion rajat ylittäviä tukahduttamistoimia painopisteenä eurooppalaisen demokratian kilven täytäntöönpanossa, erityisesti demokratioiden selviytymiskyvyn eurooppalaisessa keskuksessa;

78. kehottaa neuvoston tulevia puheenjohtajavaltioita priorisoimaan valtion rajat ylittävät tukahduttamistoimet EU:n asialistalla, edistämään parhaiden käytäntöjen vaihtoa jäsenvaltioiden välillä ja pyrkimään saamaan aikaan neuvoston tiedonannon, jossa vahvistetaan johdonmukainen EU:n lähestymistapa valtion rajat ylittävien tukahduttamistoimien torjumiseen;

79. suhtautuu myönteisesti G7-maiden johtajien julkilausumaan valtion rajat ylittävästä tukahduttamistoimista ja kehottaa neuvostoa ja komissiota vahvistamaan edelleen koordinointia G7-maiden, Euroopan neuvoston, Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestön ja YK:n tasolla muun muassa toimimalla edelleen YK:n ihmisoikeusneuvostossa ja tukemalla YK:n ihmisoikeusvaltuutetun toimiston työtä; kehottaa lisäksi ottamaan huomioon, jos valtio käyttää järjestelmällisesti valtion rajat ylittäviin tukahduttamistoimiin liittyviä käytäntöjä, arvioitaessa näiden maiden osallistumista hallitustenvälisiin elimiin ja aloitteita niissä;

80. kehottaa jäsenvaltioita kannattamaan Euroopan neuvoston yleissopimusta valtion rajat ylittävistä tukahduttamistoimista;

81. on vahvasti sitä mieltä, että EU:n olisi koordinoitava toimintaansa tiiviisti samanmielisten kumppaneiden kanssa, muun muassa vaihtamalla lainsäädäntöä, uhrien suojelua, toimia harjoittavien tahojen selvittämistä ja sijaistoimijoiden verkostoille asetettavia pakotteita koskevia parhaita käytäntöjä;

°

° °

82. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, komission varapuheenjohtajalle ja unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.